

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

شَدِيدُ الْعِقَابِ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَبَدَنِهِ وَالْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى

دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ

KADINA EL KALKMAZ!

Kardeşlerim!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “**İyilik ve takva hususunda yardımlaşın. Günah ve düşmanlık yolunda yardımlaşmayın. Allah’a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah’ın cezası çok çetindir.**”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Resulullah Efendimiz (s.a.s) şöyle buyurmaktadır: “**Müslüman, diğer müslümanların elinden ve dilinden güvende olduğu kimsedir. Mümin de insanların canları ve mallarını kendisine karşı emniyette bildikleri kişidir.**”²

Aziz Kardeşlerim!

İnsanlığın büyük ölçüde kaybedildiği, müslümanlığımızın maalesef vicdan üretmediği ve sözün neredeyse tükendiği zamanları yaşamaktayız.

Modern dünyanın sakinleri olarak, yüce dinimiz İslam’ın, Kerim Kitabımız Kur’an’ın ve kâinata rahmet olarak gönderilen Peygamber Efendimiz (s.a.s)’in yeryüzünü teşriflerinin öncesi olan cahiliye dönemini olabildiğince eleştiriyoruz. Bilhassa ıssız çölün kumlarına gömülen kız çocuklarının sessiz çığlıklarına asırlar ötesinden ses verip, sık sık bu vahşeti lanetliyoruz. Lakin cahiliyenin, sadece bir çağa değil, bir zihniyete ve yaşam tarzına işaret ettiğini unutuyoruz. Bugün genç kızlarımıza ve kadın kardeşlerimize yönelik her türlü şiddet ve zulmün aynı zihniyetin ürünü olduğu gerçeğini göz ardı ediyoruz.

Şiddet, günümüzde coğrafya, din, dil, ırk ve sosyal statü tanımaksızın bütün insanlığı tehdit eden bir boyutta yaşanmaktadır. Ne yazık ki bu tehdidi en ağır biçimde yaşayanlar kadınlar ve çocuklar olmaktadır. Ülkemizde kadın kardeşlerimizin %39’u fiziksel, %43’ü duygusal şiddete maruz kalmaktadır. Hemen her gün zalim ve gaddar zihniyetlere kurban verdiğimiz masum canlar yüreğimizi yakmaktadır.

Kardeşlerim!

Bizim inancımızda ve örfümüzde dara düşenin yardımına koşmak vardır, dara düşürmek değil. “Aman” dileyene “eman” vermek vardır, emniyetine kast etmek değil. Bizler, “Helali olmayana yan gözle dahi bakılmaz” ve “Kadına el kalkmaz” diyen bir geleneğin mensuplarıyız. Ancak ne hazindir ki bugün, Allah’ın kadın kullarına reva görülen şiddete, zulme, vahşete tanıklık etmenin ızdırabını ve buna engel olamamanın vicdan azabını yaşamaktayız.

Kız çocuğunun ve kadının iffet ve onurunu çiğnemeye, yaşamına kastetmeye pervasızca cüret

edenlerin, insanlıktan nasipsizliğini ibretle müşahede etmekteyiz.

Güce sahip, lakin güç ahlakından mahrum olanların, sevgi, saygı ve merhametten yoksun olanların, sınır tanımaz gaddarlıklarının nice hayatlara mâl olduğuna üzülerken şahit olmaktadır.

Değerli Kardeşlerim!

Ateş düştüğü yeri yakar! Yürek yangınına söndürmeye gücümüz yetmez. Ama “ateşin düşmemesi için bize düşen nedir?” Bu soruyu fert, aile, toplum ve kurumlar olarak her birimiz kendimize yöneltmeliyiz. Bu konudaki sorumluluklarımızın muhasebesini ciddi bir şekilde yapmalıyız.

Her türlü istismar, taciz ve tecavüzün, kadını aşağılamanın, hırpalamanın ve hatta incitmenin ne büyük bir günah olduğunu unutmamalıyız. Hangi gerekçeyle olursa olsun bir cana kıymanın bütün insanlığı öldürmek anlamına geleceğini hatırdan çıkarmamalıyız. İşte bu sebeple her birimiz şiddet ile mücadelede üzerimize düşeni yapmalıyız. Şiddete hemen, şimdi, en yakınımızdan, hatta kendimizden başlayarak “dur” demeliyiz. Merhameti, şefkati, erdemi, fazileti kendimize şiar edinmeliyiz.

Kıymetli Kardeşlerim!

Ömrünü cahiliye düzeni ve anlayışını değiştirmeye adanmış Efendimiz (s.a.s), hayatı boyunca kadını, çocuğu, yaşlıyı dahası hiçbir insanı incitecek, onurunu zedeleyecek söz, tutum ve davranış sergilememiştir. Hac ibadetiyle ilgili bir takım hatalar yapan ve bu durumda ne yapması gerektiğini kendisine danışan bir sahâbîye Sevgili Peygamberimizin verdiği cevap tüm ümmetine bir insanlık dersi niteliğindedir: “**Bu hataların bir önemi yok. Yeter ki bir kimse, bir başkasının ırzına, haysiyet ve iffetine saldırmamış olsun. Kim bunu yaparsa günah işlemiş ve helak olmuştur.**”³

Kerim Kitabımızın tohumlarını ektiği, Efendimizin gerçekleştirdiği merhamet eksenli ahlaki dönüşüm ve zihniyet yenilenmesine bugün daha fazla ihtiyacımız olduğunda şüphe yoktur.

Olup biten, yıkıp dökten, yakıp yok eden bir şiddetin elbette cezasını vermek gerekir. Ancak şiddeti var eden zihin kalıplarını değiştirmedikçe, değer ve vicdan eğitimine ağırlık vermedikçe, merhamet örneklerini her geçen gün çoğaltmadıkça şiddetin önüne geçmek mümkün olmayacaktır. Kalplere Allah korkusu, vicdanlara “kul hakkı” duygusu hakim olmadıkça, ahiret inancı ve hesap bilinci hayata yön vermedikçe sadece idari, hukuki ve sosyal tedbirler bu vahşetin önünü almaya yetmeyecektir.

Unutmayalım ki kardeşlerim, Efendimiz (s.a.s)’in, “**Her müslümanın bir başka müslümana kanı, malı, ırzı haramdır.**”⁴ uyarısı gereği genelde insanın, özelde ise kadının can güvenliği ve onuru dokunulmazdır. Allah’ın kulu ve yeryüzünün şerefli bir varlığı olan kadına yöneltilen her şiddet sadece bizim vicdanımızı kanatmamakta, aynı zamanda melekût alemini de sarsmaktadır.

¹ Mâide, 5/2.

² Tirmizî, İman, 12.

³ Ebû Dâvûd, Menâsik, 87.

⁴ Müslim, Birr ve Sıla, 32.